www.trapsavec.cz

Je pozdní odpoledne. Cítím lehké pošimrávání v rozkroku. Žeby? Po tolika letech? Ne! Sestřička vyměňuje plenu, usmívá se a říká: "Dnes máte významný den, co, pane Hlavatý?" Má hezký zuby. Furt ji prosím, ať mi říká Juane. Nejde to. Řád našeho domova důchodců nedovoluje oslovovat pacienty přezdívkou. A já nesmím moc remcat. Jsem rád, že mi dovolili aspoň toho psa. I ten už štěká z posledních sil. Zítra mu musím vyměnit baterky.
Sestřička pouští PC a připojuje internet. Rozsvěcí se monitor. Ta hranice se nám tenkrát povedla! A flek jsme vybrali taky dobrej. Nádherný smrky! Smráká se venku i na obrazovce. Synchronizace výborná. Z větráku se line vůně borovice. Zase to neopravili. Který vemeno dalo tenkrát ke smrkům borovici. Jenže dnes už to stejně nikdo nepozná.
Soumrak přešel do tmy. Z reproduktorů slyším hlas Tonyho: "Zapalte oheň!" Vyslanci s loučemi v rukou přistupují k hranici. Taky by si Tony už mohl pořídit webovou kameru. Ne, že bych o pohled na něj tolik stál, obzvlášť když mu vypadala ta jeho vlnitá hříva, ale přece jen, velí tomu a měl by být on line i obrazem. V pravém horním rohu obrazovky se otvírá vlajkové okno. Ta zatím zplihle visí. Reproduktor vydere první tón v akordu Ami, což aktivuje dva čudlíky u postele. Jeden z nich mě připoutá jako v letadle, druhý oklopí postel nastojato. Můj patent! A funguje! Jsem na něj hrdej, při Vlajce musím stát, kdybych měl chcípnout.
V levém horním rohu Windousy otvírají další okno. To bylo keců, že si přece všichni texty pamatujeme. Howno. Každej znal refrén a mezi tím se drželi toho, co jsem zpíval já. Teď to je paráda, na Helpu běží text i s akordama. Mačkám zvonek na sestru. Objevuje se ve dveřích i s kytarou a omluvně se culí. Zapojuje ji do USB portu a v menu hledá text. Syknu: "V jako Vlajka." Kytara hraje, ale kvůli té vráně stíhám jenom ...až mládí čas opustí nás. Bože, to je nadčasovej text. Vlajka se třepotá na vrcholu stožáru. Postel se sklápí zpět. Zase pohodlí.
Začíná vyhlašování Trapsavce. Drakulea je na tom líp, pravnoučata jí k osmdesátinám koupila webovku, a tak vidím, jak jí to sluší. Kolik tak mohly stát ty nový pneumatiky na její kryplkáře? Z těch smradů do dvaceti tří let neznám nikoho. Taky jak bych moch, už fůru roků probíhá jen InterTrapsavec. Bojovali jsme za to, aby se dělal i skutečnej potlach, ale jezdilo nás čím dál míň. Nakonec ti co jezdit chtěli, už nemohli, a mladým to vyhovuje takhle. Ještě že nám povolili tu kategorii Gerontopsavec. Vloni ji vyhrála Aťka. Přál jsem jí to. Aspoň někdo z rodiny, já byl v porotě. Jenže jsem pořád nechápal, v který místnosti chaty nebo čaty nebo čatu se schází porota a co je ajsíkjů, přes který mám hlasovat. Tak jsem doporotoval. Ale zase jsem něco poslal do soutěže. Jenže ten mladej, jak mu říkaj podle jakýhosi filmovýho hrdiny Jindra nějak jako, kurňa ta paměť, dřív to bylo tmavý pivo. Porter nebo tak. Tak ten mě vytočil, že mi sestra musela překalibrovat přístroje. On mi pošle mail, ať ke svý básničce doplním vysvětlivky. Prý dnes nikdo neví, co je třeba usárna. Blbeček. Kdyby ji měl balit, tak by se v ní zauzloval.
Bacha, bacha, Zlatý Trapsavec. Tony má zastřený, dojatý hlas. Nebo si nenasadil zuby. Možná proto tu kameru nechce. Oheň na monitoru škodolibě prská. To je pokaždý. Taky jsme mohli vybrat suchý dříví. Věděli jsme, že to je poslední vopravdový a že se to natáčí. Teď si kvůli tomu každej rok v tomhle místě musím zesílit naslouchátko. Už to slyším: "... vyhrává Tapi!!!" Nojo, mladá nadějná autorka. To ji tam určitě Belmondo protlačil svojí francouzskou holí. Ale je mi nějak povědomá. Taky nechápu, proč se její povídka jmenovala Macropulos. Asi nějaký

kouzlo.
A máme to za sebou. Na monitoru zůstává oheň a texty písniček. Reproduktory přenáší zpěv kamarádů. Sedí u mikrofonů v různých koutech republiky. I světa. To je údajně výhoda. Chvíli zpívám taky, ale jsem unavený a rozrušený. Nejspíš usnu. Posílám ostatním MMS s fotkou zalomenýho palce. Šklíbovcům stačí jedna do rodiny. Další Štěhněti, chuděře, ta ještě musí chodit do práce. Peldě a Tetě Věře taky jedna, jsou ve stejným pečovateláku, snad si to baby řeknou. A já musím šetřit.
Na ženském oddělení tady nemají internet, tak Aťce posílám SMS: "Letos se Trapsavec vydařil. I počasí vyšlo. Brou noc. Juan."

_____

Marta Pelikánová - Pelda, Česká Třebová
Trapsavec 2007

Městský šaman... vyznání víry

Jsem městský šaman.
Čichám vítr,
když se dostane pod inverzi.
Hladím pupeny,
i když je na nich prach.
Podporuji břízy,
co rostou na betonu.
Zdravím kočky, psy i kachny,
které potkávám cestou do práce.

Jsem městský šaman
v srdci, duši i krvi co jsem zdědila
mi zní
šepot vlčích tlapek na svěžné pláni,
vlání koňských hřív ve stepi,
frknutí soba v tundře,
skok jesetera v peřeji,
volání jestřába nad pouští.

Jsem městský šaman
a ráda chodím pěšky,
pak slyším,
jak vrásčité ruce bubnují na napnutou kůži
chřestítka chřestí
a země pod asfaltem tepe skrytou silou.

Jsem městský šaman
a často prchám do lesů,
blíž tlapkám,
kopytům,
křídlům
a šupinám.
Jsem městský šaman
a vlídně předávám svou víru,
když najdu uši,
které ještě slyší,
volání vlka,
ržání koně,
frknutí soba,
radost jestřába.
Jsem městský šaman
a mám strach, že vím co přijde.
Jsem městský šaman
totemu krysy,
která to přežije.

_____

Anna Benešová, Liberec
2. místo v poezii nad 23 let
Trapsavec 2007